

Cijenjeni Gosp. Škoriću!

Ovo pismo će vas vjerojatno iznenaditi. Možda ćete se pitati zašto vam to što imam reći nisam rekla jučer, dok sam bila u posjeti kod Vaše supruge, nego Vam sada pišem pismo. Mislim da je ovako bolje! Jučer ste bili tako zauzeti, da Vas se nisam usudila pozvati na razgovor. Osim toga, Vaše psovke su me toliko iznenadile da sam ostala bez teksta. Ja bih vjerojatno ostala u razgovoru s Vašom suprugom još i dulje, da niste tako obilato i "sočno" psovali. To jednostavno nisam više mogla slušati!

Uvijek ste mi se sviđali kao osoba. Vrijedan ste i pošten čovjek. Brinete se za svoju obitelj i sve što imate u kući i oko nje stekli ste teškom mukom. Dok sam se vraćala kući, mislila sam: "A koliko bi još Gospodin dao blagoslova Vašim nastojanjima da ne zlorabite Njegovo ime!"

Pretpostavljam da biste mi Vi ili bilo tko drugi rekli: "Ma, ne mislim ja to ozbiljno! Kad sam ljut, to ja tako kažem da si dam oduška ... Mora onaj bijes kroz neki ventil izletiti... Srdžbu pokšavam ispuhati riječima!..."

Da li bi Vama bilo svejedno da na svakom uglu, svakoj gostioni, kod svake neprilike i neuspjeha ljudi psuju Vaše ime ili ime Vaše majke i djece? Ljudi se jako brzo uvrijede kad se u psovci upotrijebi ime njihovih voljenih. Spremni su čovjeka zato ubiti ili u najmanju ruku dobrano istući. Drugi opet istog čovjeka tuže sudu i traže ne samo izvinjenje, već i novčanu nadoknadu za nanesenu bol.

A zbog čega Vi preklinjete? Oprez! Božje ime je sveto! Njegova zloraba je kažnjiva! U Izlasku 20:7 stoji: "Ne uzimaj uzalud Ime Gospodina Boga svoga, jer Gospodin Bog ne oprašta onome koji zlorabi Ime njegovo." Kako li ćete stati jednom pred Boga i pogledati ga u lice? Vlastite riječi će vas optuživati!

Za vrijeme Domovinskog rata moja svekrva, iako je bila protjerana iz svojeg sela i kuće, nije psovala, već je rekla nešto vrlo interesantno: "Da je Bog dozvolio da na naše selo padne onoliko bombi koliko je bilo izrečeno psovki na Njegovo ime, onda bismo još gore prošli!"

Dozvolite da vam ispričam iskustvo jednog krivokletnika.

Dok je bio zdrav, bio je kapetan broda. Već je sedam godina bio oduzet i ležao prikovan uz krevet. Unatoč svojim tjelesnim patnjama, ipak je bio veseo čovjek. Priznavao se Kristovom svojinom, budući da ga je ovaj nadahnuo svojom velikom nadom i dubokom zahvalnoću. Što se dogodilo? Jednom je ovom starom kapetanu broda došao neki mladić u posjetu. Kapetan mu je ispričao što mu se u životu dogodilo: „Kad sam se otisnuo na more, nisam mario ni za Boga ni za njegovu riječ. Uživao sam u svojoj grubosti i surovosti. Po mojem su mišljenju i laž i psovka zapravo pristajali jednom pravom mornaru. Jednog sam dana svojim pomorcima ispričao neku izmišljenu priču potkrijepivši ju s psovkom i kletvom: 'Neka me Bog ne samo slomi nego i oduzme ako nisam rekao istinu'. Nakon osam dana Bog je, kao svjedok ovih riječi, sve svalio na moju glavu: postao sam oduzet na cijelom tijelu. A kadasamovakoslomljenibespomocanležao, obuzeo me strahovitbijes. I umjesto da se zbog svojihogavnihriječipokajempredBogom, tri samdanabjesnioprotivnjegainjegovesvetosti. No Bog se smilovao nada mnom. Isus me je našaoiprivukao k sebi. On mi je srceispunio s tolikomradošću, da ponekadmoramreći: Gospodinelsuse, ne mogupodnijettitolikumilostiprekomjernuradostkoju mi svakodnevnodaješ.“

Vaša usta koja tako olako proklinju, psuju, pogrđuju, govoreći besmislene riječi i zlorabe ime Božje, u buduće bi trebala slaviti Ime Gospodina Isusa Krista. Bog Vam je dao jezik da, između ostalog, slavite i častite Njegovo sveto ime. Oproštenje grijeha i milost svoju Bog nudi svakome. Isus Krist je zastupnički okajao grijeha cijelog čovječanstva. On je na sebe uzeo svu kaznu, kako bismo imali mir s Bogom. Njegova krv na golgotskom križu je tekla kao plaća za sve naše grijeha pred Bogom. Tko god se opozove na krv Kristovu i zamoli ga za oproštenje, biva spašen. "Tko u njega vjeruje, ne osuđuje se!" (Ivan 3:18)

Srdačan pozdrav Vama i Vašoj supruzi od Ružice!